

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418200503
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5418200503.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobcu: E. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. J., K.. H. XXXX/XX, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Kováčik Legal s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, Radlinského 1729, IČO:47238429, proti žalovaným: 1/ maloletá N. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. J., K.. H. XXXX/XX, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, 2/ R. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, 3/ maloletý J. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u svojho otca K. C., bytom X. XXX, žalovaní 2/ a 3/ zastúpení JUDr. Slavomírom Bachyncom, advokátom, so sídlom N. XXX, o určenie, že vec nepatrí do dedičstva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6C/24/2018-186 zo dňa 6. novembra 2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaným v 1/, 2/ a 3/ rade voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č.k. 6C/24/2018-186 zo dňa 6. novembra 2018 žalobu žalobcu zamietol a zároveň vyslovil, že žalovanej v 1/ rade nepriznáva náhradu trov konania a žalovaní v 2/ a 3/ rade majú voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobou podanou na Okresnom súde Dolný Kubín 26.3.2018 sa žalobca domáhal určenia, že spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 k bytu č. XX nachádzajúcim sa na X. poschodí, vo vchode XX bytového domu na ulici K. H. súpisné č. XXXX, postaveného na pozemku CKN parc. č. 856/22 k.ú. a obce A. J., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v podiele o veľkosti 5105/458924 zapísaný na LV č. XXXX, vedený Okresným úradom Dolný Kubín, katastrálnym odborom, v časti B vlastníci pod poradovým číslom 107 na nebohú K. N., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, naposledy bytom K. H. XXXX/XX, A. J., zomretú dňa XX.XX.XXXX nepatrí do dedičstva po nebohej K. N., rod. K.. Ďalej sa žalobca domáha aj určenia, že je výlučným vlastníkom bytu č. XX v podiele 1/1. Poukázal na to, že neb. K. N. nadobudla svoj spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 k predmetnému bytu na základe darovacej zmluvy uzatvorenej medzi ňou a žalobcom dňa 24.6.2014. Žalobca sa voči K. N. na základe listu zo dňa 7.12.2017, označeným ako „odvolanie darovania“, ktorý bol K. N. doručený dňa 3.1.2018 domáhal vrátenia daru podľa ust. § 630 Občianskeho zákonníka. V tomto liste podrobne uviedol dôvody, pre ktoré sa voči neb. K. N. domáhal vrátenia daru. Išlo o nevhodné správanie neb. K. N. ako obdarovanej voči žalobcovi ako darcovi. Nebohá K. N. ako obdarovaná sa voči žalobcovi ako darcovi dlhodobo správala

nevhodne - spôsobom, ktorý bol v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca poukazoval na to, že doručením uvedeného listu - „odvolanie darovania“ dňa 3.1.2018 nastali účinky odvolania darovania. Naliehavý právny záujem na určení, že vec nepatrí do dedičstva v zmysle § 137 písm. c) CSP je u žalobcu daný tým, že vec - spoluvlastnícky podiel k predmetnému bytu nebude prejednávaný v dedičskom konaní po neb. K. N.. Pokiaľ ide o určenie vlastníckeho práva k predmetnému bytu, naliehavý právny záujem je daný tým, že samotné rozhodnutie o určení, že vec nepatrí do dedičstva, nie je dostatočným podkladom pre vykonanie zápisu v katastri nehnuteľnosti. Len súdne rozhodnutie, ktorým súd určí vlastnícke právo k veci v prospech žalobcu, môže byť podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľnosti. Preto sa žalobca touto žalobou domáha aj určenia vlastníckeho práva k veci.

Žalovaní v 1/ a 3/ rade sú maloleté deti. Zákonným zástupcom žalovaného v 3/ rade je jeho otec K. C. a zákonným zástupcom žalovanej v 1/ rade (po smrti jej matky K. N.) je žalobca. Uvedené znamená, že medzi záujmami žalobcu a žalovanej v 1/ rade existuje stred, pretože žalovaná v 1/ rade je voči žalobcovi v opačnom procesnom postavení, čo spôsobuje, že ich záujmy sú protichodné, preto súd žalovanej v 1/ rade ustanovil na konanie osobitného zástupcu, a to Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. Tento zástupca v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že nie sú mu známe podrobnosti týkajúce sa odvolania darovania 1/2 spornej nehnuteľnosti žalobcom, so žalobou nesúhlasí, a to hlavne s ohľadom na možný záujem maloletých detí v dedičskom konaní, hlavne zachovania bývania do budúca pre mal. N. N.. Žalovaní v 2/ a 3/ rade vo vyjadrení k žalobe uviedli, že je nesporné, že vo veci je vedené dedičské konanie po neb. K. N., podľa zápisu v katastri nehnuteľnosti do dedičstva po nebohej patrí aj spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 k predmetnému bytu. List žalovaného označený ako „odvolanie darovania“ adresovaný nebohej je neurčitý vo vymedzení nevhodného správania sa nebohej, ktoré nie je bližšie konkretizované skutkovo, pričom je dôvodné podozrenie, že nebohá K. N. bola práve osobou poškodenou. Práve ona mohla byť sama vystavená nevhodnému správaniu žalobcu a napr. ňou schovaná zbraň, čo bol dôvod vrátenia daru, mohla súvisieť s obavou o jej život a zdravie. Je nesporné, že v konečnom dôsledku si práve ona sama siahla na život. Zdôraznili, že v zmysle § 630 OZ k zániku darovacieho vzťahu dochádza na základe dvoch po sebe nasledujúcich právnych skutočností, a to kvalifikované porušenie dobrých mravov voči darcovi a členom jeho rodiny a jednostranný prejav vôle darcu voči obdarovanému, ktorým sa domáhal vrátenia daru. Nebolo preukázané také správanie K. N., ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi, resp. ktoré by hrubo porušovalo dobré mravy, pretože všetky incidenty mali vzájomný charakter medzi nebohou a žalobcom, tieto boli vzájomne podmienené a vyprovokované skutkami žalobcu.

Súd prvej inštancie sa najskôr zaoberal existenciou naliehavého právneho záujmu na určení predmetu vymedzeného v žalobe. Podľa jeho názoru absentuje naliehavý právny záujem na určení, že spoluvlastnícky podiel K. N. na byte opísanom v žalobe, že nepatrí do dedičstva po nej, pretože na podanie takejto žaloby žalobca v dedičskom konaní, ktoré sa vedie po nebohej pred notárkou JUDr. Milanom Kleňom pod sp.zn. 5D/14/2018, IDnot 28/2018 nebol odkázaný (§ 194 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok). Z uvedeného spisu totiž táto skutočnosť nevyplýva a žalobca to ani netvrdil. Podľa názoru súdu, tým, že žalobca podal súčasne aj žalobu o určení, že je výlučným vlastníkom celého bytu, prípadné pozitívne rozhodnutie o tomto určení je jednak podkladom pre zápis práva do katastra nehnuteľností, ale súbežne rieši aj to, že spoluvlastnícky podiel nebohej K. N. nepatrí do dedičstva. Ak by totiž bolo určené, že vlastníkom celého bytu je žalobca, táto skutočnosť sama o sebe vylučuje, aby mohol byť daný byt zaradený do masy dedičstva. Rozhodnutie o určení vlastníctva k bytu tak zároveň rieši otázku, či spoluvlastnícky podiel na ňom patrí (nepatrí) do dedičstva. Preto žalobu o určení, že spoluvlastnícky podiel neb. K. N. na byte opísanom v žalobe nepatrí do dedičstva po nej, na prvom mieste zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu. Pokiaľ ide o určenie vlastníckeho práva k bytu, súd sa stotožnil s právnym názorom žalobcu, že na takomto určení má naliehavý právny záujem, nakoľko spoluvlastníctvo nebohej K. N. k bytu žalobca spochybňuje a zmenu tohto stavu možno dosiahnuť len súdnym rozhodnutím, na základe ktorého bude vykonaný zápis v evidencii nehnuteľností. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalobca začal žiť v spoločnej domácnosti s neb. K. N. v čase, keď kúpil byt, pričom k tomu došlo v roku 2010. Nebohá K. N. peňažnú sumu 15.000,- eur, ktoré jej vyplatil jej bývalý manžel po rozvode, investovala do bytu. Dňa 21.6.2014 si K. N. v tom čase K., uzavrela so Slovenskou sporiteľňou a.s. zmluvu o splátkovú úveru vo výške 2.100,- eur. Darovanou zmluvou uzavretou dňa 24.6.2014 žalobca neb. K. N., v tom čase K., daroval spoluvlastnícky podiel v predmetnom byte vo výške 1/2. Žalobca s K., v tom čase K., uzavrel manželstvo dňa X.X.XXXX. Vzťahy medzi manželmi sa časom začali zhoršovať, dňa 19.9.2017 žalobca podal na tamjšom súde návrh na rozvod manželstva, ktorý odôvodnil tým, že manželstvo uzavreli po 7-ročnej známosti, na začiatku vzťahu bývali v podnájme a 30.3.2010 si zaobstarali vlastný byt a X.XX.XXXX sa im narodila dcéra N. (žalovaná v 1/ rade). S odstupom času na neho začala manželka reagovať podráždene, začalo dochádzať k roztržkám ohľadom výchovy dieťaťa, začala dávať najavo nedôveru

voči jeho osobe, tajiť výdavky na domácnosť a mimo nej, ako aj financie, preto jej aj zrušil dispozičné oprávnenie k svojmu osobnému účtu. Hádky boli čoraz častejšie a konflikty sa stupňovali. Dňa 25.9.2017, t.j. 6 dní po podaní návrhu na rozvod, žalobca návrh na rozvod zobral späť s odôvodnením, že došlo k zmiereniu a vzájomnej dohode, že spoločný vzťah v manželstve a v rodinnom zväzku udržia. Preto konanie o rozvod manželstva bolo právoplatne zastavené 18.10.2017. Dňa 28.11.2017 sa žalobca dostavil na Obvodné odd. PZ Dolný Kubín za účelom podania oznámenia o priestupku. V oznámení uviedol, že si písal s manželkou, kde riešili ich osobný život a ich nezhody a keď sa vrátil a prišiel domov, manželka mu začala nadávať, štychať ho a potom odišiel. Keď sa vrátil, tak mu povedala, aby vypadol z bytu, tiež ho fackovala, potom to nevydržal a dal jej jednu facku. Aj potom ho bila a hrubo mu nadávala. Potom odišiel na ošetrovanie. Tieto nezhody trvajú už asi 8 mesiacov, odkedy si manželka našla známosť. Z lekárskeho potvrdenia vyplynulo, že žalobca absolvoval ošetrovanie na pohotovostnej službe Dolnooravskej nemocnici dňa 27.11.2017 po 22.00 hod. V spise OO PZ Dolný Kubín zn. ORP-P-552/DK-2017 sa nachádza vysvetlenie K. N., ktorá uviedla, že s manželom má už dlhšiu dobu manželské problémy, pričom sa občas pohádajú, viackrát ju fyzicky napadol, ale nikdy nevolala políciu, ani nepodala na neho oznámenie a nechce to riešiť. Dňa 27.11.2017 prišiel manžel domov pod vplyvom alkoholu, pohádali sa, vyprovokoval ju a ona ho viackrát udrela po tvári, dala mu facku a viackrát ho udrela pästou po chrbte. Manžel je bývalý vojak, mohutnej postavy, v minulosti ju viackrát fyzicky napadol, bojí sa s ním púšťať do bitky, ale 27.11.2017 to psychicky nevydržala. Pokiaľ ide o nadávky potvrdila, že keď je nahnevaná, tak mu nadáva, ale nadávky sú vzájomné. Zo spisu OR PZ Dolný Kubín sp.zn. ČVS: ORP-614/1-VYS-DK-2017 vyplýva, že dňa 30.11.2017 prebiehala medzi manželmi sms komunikácia, z ktorej vyplýva, že K. N. (vulgárne) žiadala žalobcu, aby jej povedal, kde je tablet, že si poň prišli a zaplatili ho a následne keď jej bolo odpísané "máte zlé číslo", tak napísala "tak nehľadaj zbraň dobre, za následky neručím, položila som ju k smetiaku". Z predmetného spisu vyplýva, že dňa 30.11.2017 o 16,30 hod. bola K. N. zaistená krátká guľová zbraň, náboje (18 ks), zásobník (1 ks), puzdro značky ČZ Model 85 cal. 9 Luger, výrobné číslo C 0582. Z predmetného spisu vyplýva, že dňa 30.11.2017 podal žalobca oznámenie na svoju manželku, že mu písala SMS, aby nehľadal zbraň, že za následky neručí a že ju položila k smetiaku, ktorým správam nevenoval pozornosť, lebo bol v práci. Keď prišiel domov okolo 15.30 hod., tak zistil, že zbraň sa nenachádza tam, kde ju má uschovanú. Manželka mu na jeho otázku uviedla, že zbraň dala ku smetiaku, na čo ju išiel hľadať a keď ju nenašiel, volal políciu, že mu zbraň odcudzila manželka. V predmetnom spise sa nachádza záznam o podaní vysvetlenia, kde K. N. uviedla, že zbraň schovala preto, že manžel jej nechcel prezradiť, kde uložil tablet, ktorý chcela predať, na jej správy nereagoval, resp. jej odpísal, že píše na zlé telefónne číslo, čo ju nahnevalo. Zbraň zobrala do svojej skrinky v robote a po príchode policajnej hliadky ju dobrovoľne odovzdala. Chcela manžela vytrestať, pretože on jej pred tým schoval tablet. Listom zo dňa 4.12.2017 OO PZ Dolný Kubín vec odovzdala OR PZ Dolný Kubín z dôvodu, že vykonaným objasňovaním bolo zistené, že vyššie uvedené konanie je podozrenie z trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona. Vyšetrovateľ OR PZ trestné stíhanie v tejto veci odložil, uznesením zo dňa 19.1.2018, pretože z trestného činu podozrivá K. N. zomrela dňa X.X.XXXX. Listom zo dňa 7.12.2017, adresovaným K. N., označeným ako "odvolanie darovania" žalobca adresátku vyzval, aby mu vrátila spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/2-ica na byte (v liste je uvedené, že ide o byt súpisné č. XXXX, postavený na pozemku C KN parc. č. 856/22), a to z dôvodu nevhodného správania sa k nemu, spôsobom, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Nevhodné správanie sa prejavuje opakovanými fyzickými útokmi, pre ktoré podal aj trestné oznámenie a dňa 27.11.2017 musel ísť na lekárske ošetrovanie a tiež tým, že dňa 30.11.2017 mu zobrala zbraň. Takéto správanie on nijako neiniciuje. List bol podaný na Pošte Dolný Kubín dňa 2.1.2018 a K. N. bol doručený najneskôr dňa 3.1.2018. Dňa X.X.XXXX v A. J. K. N. zomrela (úmrtý list na č.l. 1 spisu 5D/14/2018). Rozkazom o uložení sankcie OR PZ Dolný Kubín uložil žalobcovi pokutu 80,- eur za to, že porušil povinnosť zabezpečiť zbraň, strelivo do tejto zbrane, strelný prach a zápalky proti odcudzeniu a zneužitiu (č.l. 153 spisu) a rozhodnutím OR PZ Dolný Kubín zo dňa 1.2.2018 bol žalobcovi odňatý zbrojný preukaz z dôvodu, že prestal spĺňať podmienku spoľahlivosti s poukazom na rozkaz o uložení sankcie za priestupok.

Súd prvej inštancie na takto zistený skutkový stav aplikoval ust. § 630 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Žalobca sa domáhal vrátenia daru z dôvodu, že nebhá manželka K. N., ktorej daroval v roku 2014 spoluvlastnícky podiel na byte, sa k nemu v roku 2017 správala tak, že týmto hrubo porušila dobré mravy.

Súd prvej inštancie konštatoval, že má pochybnosti o tom, či v skutočnosti žalobca so svojou manželkou v čase, keď ešte neboli manželia, t.j. v roku 2014, konkrétne 24.6.2014 uzavreli darovaciu zmluvu a či v skutočnosti nešlo o zmluvu kúpnu, pretože z vykonaného dokazovania vyplynulo, že neb. K.

N. mala peniaze z predošlého manželstva, keď jej bývalý manžel vyplatil sumu 15.000,- eur a túto investovala do bytu a žalobca v návrhu na rozvod manželstva uviedol, že s manželkou zaobstarali spoločný byt 30.3.2010. Tak isto krátko pred uzavretím darovacej zmluvy si brala úver v sume 2.100,- eur. Darovanie podielu na byte sa takto súdu prvej inštancie skôr javí ako zosúladenie právneho stavu so stavom skutočným, podľa ktorého žalobca aj jeho nebohá manželka sa na kúpe podieľali spoločne. Preto výpoveď žalobcu, že budúcej manželke daroval spoluvlastnícky podiel z dôvodu, že si myslel, že bude všetko fungovať ako má, sa súdu javilo ako málo presvedčivé, pretože „všetko fungovať ako má“ bolo totiž možné aj pri verzii, že byt bude v jeho výlučnom vlastníctve. Aj v prípade, že by išlo o darovaciu zmluvu, súd prvej inštancie dospel k právnemu názoru, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že boli naplnené podmienky pre vrátenie daru. Žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že sa jeho bývalá manželka k nemu správala tak, že hrubo porušila dobré mravy. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že ich manželstvo prechádzalo v roku 2017 krízou, čo sa prejavilo hádkami, nadávkami, aj fyzickými útokmi. Toto tvrdil pred policajnými orgánmi tak žalobca, ako aj jeho nebohá manželka. Kým žalobca pred policajnými orgánmi tvrdil, že okrem jednej facky fyzické útoky boli výlučne len zo strany nebohej manželky, tak jeho nebohá manželka naopak tvrdila, že manžel ju fyzicky napadol viackrát. Žalovaná v 2/ rade potvrdila existenciu modrín na tele svojej matky v máji 2017 s tým, že jej matka povedala, že ju napadol žalobca. Kým žalobca pred policajnými orgánmi tvrdil, že nadávky smerovali len od jeho nebohej manželky voči nemu, tak žalovaná pred policajnými orgánmi uviedla, že nadávky boli vzájomné. Nebohá K. N. pred policajnými orgánmi tvrdila, že fyzický útok, ktorého sa dopustila dňa 27.11.2017 z jej strany prišiel po tom, čo sa s manželom pohádali a potom, čo ju k tomu vyprovokoval. Obdobne to uviedla aj vo vzťahu k zobratiu a schovaniu zbrane žalobcu, keď uviedla, že ju schovala preto, že manžel jej predtým schoval tablet a nechcel jej povedať kde je, resp. jej napísal, že „píše na zlé telefónne číslo“. Naopak žalobca „odvolaní daru“ uvádzal, že správanie nebohej manželky nijako neinicioval. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že nebolo tomu tak, že by išlo o nadávky a fyzické útoky, ktorých by sa dopúšťala len neb. K. N., ale aj žalobca. Tak isto nebolo tomu tak, že by nadávky a fyzické útoky, ako aj zobratie a schovanie zbrane neb. K. N. prišlo bez toho, aby toto jej správanie nevyvolalo, resp. sa na ňom nepodieľalo správanie žalobcu. V prípade nadávok a fyzických útokov, ktorých sa dopustila nebohá K. N. dňa 27.11.2017, týmto predchádzala vzájomná hádka, pričom žalobca mal prísť podľa tvrdenia nebohej domov opitý. V prípade zobratia a schovania zbrane možno konštatovať, že nebohá reagovala na to, že jej manžel schoval tablet, pričom na otázku, kde je (sprevádzanú vulgárnymi nadávkami) jej manžel odpísal, že má zlé číslo. Takýto postoj možno považovať za provokáciu. Preto súd prvej inštancie konštatoval, že aj keď neb. K. N. sa k svojmu manželovi nesprávala úplne v súlade s dobrými mravmi, pretože tie vyžadujú, aby sa manželia k sebe správali s úctou a minimálne slušne, no na druhej strane sa k nej takto nesprával žalobca a správanie nebohej bolo reakciou aj na jeho správanie. Ten, kto sa dovoľáva dodržiavania dobrých mravov, by ich mal dodržiavať aj sám. Podľa názoru súdu sústavné porušovanie dobrých mravov obdarovanou voči darcovi sa nepreukázalo. V tomto smere žaloba produkovala len jeden dôkaz, a to výsluch žalobcu, ktorý v kontexte iných dôkazov nepôsobil presvedčivo. Ak sa totiž nebohá mala správať k žalobcovi nevhodne dlhodobo, tak by zrejme nedošlo k podaniu návrhu na rozvod až v septembri 2017 a následne k jeho takmer okamžitému späťvzatiu. Naplnenie podmienok § 630 Obč. zákonníka nestačí, aby išlo o „nevhodné správanie, resp. porušenie dobrých mravov“, ale tieto musia byť porušené hrubým spôsobom. Správanie nebohej, ktorá sa dopustila nadávok a fyzických útokov voči žalobcovi a ktorá mu zobrala a schovala zbraň, by samo o sebe mohlo byť považované za hrubé porušenie dobrých mravov, no toto by bolo možné konštatovať, ak by mu nič nepredchádzalo, ak by išlo o ničím nevyprovokované svojvoľné a bezdôvodné činy nebohej. V prejednávanej prípadе však tomu tak nebolo. Žalobca žiadal vrátiť dar spočívajúceho vo fyzických útokoch zo dňa 27.11.2017 a zobratie a schovanie zbrane 30.11.2017 bolo následkom na správanie žalobcu (fyzické útoky v minulosti, vzájomné nadávky, ignorovanie sms, odpoveď manželke, že píše na zlé číslo). Preto súd vzájomné správanie sa žalobcu a nebohej K. N. nevyhodnotil tak, že toto by bolo v zjavnom nepomere (nadávky a fyzické útoky boli vzájomné, žalobca nechcel uviesť, kde je schovaný tablet - nebohá schovala zbraň). V tejto súvislosti súd prvej inštancie vychádzal a poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 72/2008 zo dňa 30.6.2008, kde okrem iného je uvedené, že predpokladom úspešnej požiadavky na vrátenie daru je len také správanie sa obdarovaného, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov, t.j. také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Pri posudzovaní, či konkrétne správanie sa obdarovaného možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, treba pritom vychádzať z princípu vzájomnosti. To znamená, že treba brať do úvahy a hodnotiť aj správanie sa darcu, zistiť, či ten sám sa nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie sa nie je príčinou nevhodného

správania sa obdarovaného voči nemu. Preto v súvislosti s vyššie uvedeným súd prvej inštancie dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre vrátenie daru, preto „odvolanie daru“ nebolo účinné. Ak nenastali účinky vrátenia daru, žalobca sa nemohol stať výlučným vlastníkom predmetného bytu. S poukazom na uvedené preto žalobu ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP z dôvodu, že v konaní boli plne úspešní žalovaní v 1/ až 3/ rade, preto žalovaným v 2/ a 3/ rade priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keď zástupca žalovanej v 1/ rade uviedol, že náhradu trov konania nežiada.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedol, že ho podáva z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že boli naplnené podmienky pre vrátenie daru, pretože sa mu nepodarilo preukázať, že jeho bývalá manželka sa k nemu správala tak hrubo, že porušila dobré mravy. Odvolateľ zotrváva na tvrdení, že dôvodom na vrátenie daru boli predovšetkým opakované fyzické útoky zo strany bývalej manželky, ktoré vyvrcholili 27.11.2017 jej nevhodným správaním. S poukazom na správu o výsledku objasňovania priestupku, ktorú vydalo Okresné riaditeľstvo PZ v Dolnom Kubíne 8.1.2018 na základe udalosti zo dňa 27.11.2017 v čase, keď bývalá manželka žalobcu fyzicky napadla, táto správa na základe vykonaného objasňovania jasne hovorí o tom, že bolo zistené naplnenie skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 písm. d), e) zák. č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch. V rámci takéhoto konania zo strany neb. K. N. boli porušené dobré mravy medzi manželmi. Pokiaľ sa v rozhodnutí uvádza, že aj žalobca bývalú manželku napadol fyzickými útokmi, čo potvrdila žalovaná v 2/ rade, odvolateľ tvrdí, že toto tvrdenie žalovanej je sporné, ničím podložené a nedá sa posudzovať ako hodnoverné z dôvodu zainteresovanosti do situácie. Dôležitým faktom je aj skutočnosť, že bývalá manželka žalobcu mu zobrala zbraň - krátku guľovú zbraň, náboje, zásobník a puzdro, čo malo byť adekvátnou odplatou za to, že žalobca schoval bývalej manželke tablet, čím ju vyprovokoval. Avšak schovanie tabletu nemožno posudzovať v takej istej rovine a miere závažnosti, ako zobrať zbraň. Bývalá manželka preniesla zbraň do skrine do svojej práce. Týmto premysleným a úmyselným konaním v snahe uškodiť žalobcovi, porušila dobré mravy. Konanie bývalej manželky spôsobilo žalobcovi ujmu v morálnej rovine, v dôsledku čoho bol žalobcovi odňatý zbrojný preukaz na dobu dvoch rokov. Ďalej poukázal na skutočnosť, že voči bývalej manželke bolo vedené trestné stíhanie pre podozrenie zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami, ktoré však z dôvodu jej smrti bolo odložené. Následky konania neb. K. N. súvisia nielen s tým, že sa život žalobcu zmenil, keďže následkom jej konania bol ochudobnený o spoločenský život, ktorý žil pred dopustením sa trestného činu zo strany nebohej a zároveň treba prihliadnuť aj morálnu ujmu, ktorá vznikla žalobcovi ako následok konania neb. K. N.. Takéto konanie neb. K. N. bolo jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ ide o prvú časť petitu, ktorou sa odvolateľ domáha, že polovica bytu nepatrí do dedičstva po nebohej, má za to, že aj táto časť žaloby je dôvodnou, na ktorej má naliehavý právny záujem, pretože s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30.5.2011 sp. zn. 1Cdo/183/2009, podľa ktorého ak sa v konaní o dedičstve vyskytne rozpor o tom, čo patrí do dedičstva po poručiteľovi, procesným nástrojom na jeho odstránenie je žaloba na určenie, ktorá vec patrí, resp. nepatrí do dedičstva po poručiteľovi. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd prvostupňové rozhodnutie zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

3. Úrad práce, soc. vecí a rodiny Dolný Kubín ako zástupca žalovanej v 1/ rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nemá nové dôkazy a návrhy na zmenu rozsudku prvostupňového súdu, ku ktorému sa pripája v celom rozsahu.

4. Žalovaná v 2/ rade ani žalovaný v 3/ rade sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 a § 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil ako vecne správny.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, celého spisového materiálu a vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany sporu konštatuje, že súd prvej inštancie v potrebnom

rozsahu zistil skutočnosti pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, preto s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia (§ 220 CSP). Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval zákonné ustanovenie, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorého vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci ako aj s odôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a na tento poukazuje.

7. Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky žalobcu uvedené v opravnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

8. Odvolateľ vo svojom opravnom prostriedku vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam len zopakoval svoju argumentáciu prezentovanú v prvoinštančnom konaní. Vyplýva z nej, že sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu tak ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

9. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo s jej požiadavkami (I.ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhovaného spôsobu hodnotenia dôkazov (II.ÚS 3/97, II.ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dôkazov vykonané je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP) a nie strán sporu. Odvolacie námietky žalobcu k spôsobu vyhodnotenia dokazovania okresným súdom z uvedených dôvodov krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo žalobe žalobcu nemožno vyhovieť a ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých ostatných vykonaných dôkazov. Vychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR ako jednej z najvyšších súdnych autorít, citovanej v bode 35 napadnutého rozhodnutia (NS SR sp. zn. 5Cdo/72/2008 zo dňa 30.6.2008).

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza:

Navrhovanie dôkazov v civilnom sporovom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku sporu, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaných. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

11. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strany v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma ich práva a povinnosti. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdelovaniu, teda môže dochádzať k jeho prelozdeľovaniu. Skutočnosti a dôkazy, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie nemožno v zásade pred odvolacím súdom uplatniť (výnimky formuly ust. § 366 CSP). Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a strana môže v odvolacom konaní vzniesť námietky proti postupu prvoinštančného súdu len v prípade, ak dané námietky boli už predmetom posudzovania zo strany tohto súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd, jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy, či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvoinštančnom konaní neboli produkované.

12. Postup súdu prvej inštancie pri vyhodnocovaní dôkaznej situácie bol vecne správny. Je zjavné, že žalobca predložil dôkazy, z ktorých malo byť vyvedené, že neb. K. N. bola povinná žalobcovi vrátiť dar, a to spoluvlastnícky podiel vo výške 1/2 v predmetnom byte. Nosným dôkazom malo byť „Odvolanie darovania“ na základe čoho žiadal určiť, že spoluvlastnícky podiel vo výške 1/2 v predmetnom byte nepatrí do dedičstva po nebohej a že jeho výlučným vlastníkom je žalobca.

13. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v predmetnom spore absentuje naliehavý právny záujem na určení, že spoluvlastnícky podiel K. N. na byte opísanom v žalobe nepatrí do dedičstva po nej, keďže na podanie žaloby žalobca nebol v dedičskom konaní, ktoré sa vedie po nebohej pred notárom JUDr. Milanom Kleňom pod sp. zn. 5D/14/2018, IDnot28/018 odkázaný (§ 194 CMP). Z uvedeného spisu táto skutočnosť nevyplýva a žalobca to ani netvrdil. Tým, že žalobca podal žalobu o určení, že je výlučným vlastníkom celého bytu, v prípade vyhovenia žalobe po tomto určení by takýto rozsudok bol podkladom pre zápis práva do katastra nehnuteľností a súčasne by bola aj vyriešená otázka, že spoluvlastnícky podiel neb. K. N. nepatrí do dedičstva. Inak povedané, v prípade že by bolo určené, že vlastníkom celého bytu je žalobca, táto skutočnosť by vylučovala, aby mohol byť spoluvlastnícky podiel k bytu zaradený do masy dedičstva. Správne preto súd prvej inštancie uviedol, že rozhodnutie o určení vlastníctva k bytu tak rieši aj otázku, či spoluvlastnícky podiel patrí, resp. nepatrí do dedičstva. V tomto smere sa odvolací súd s právnym názorom súdu prvej inštancie stotožnil, keď nevzhladol naliehavý právny záujem na takomto určení. Rovnako sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom, že čo sa týka žaloby o určení vlastníckeho práva k bytu, tam už existuje naliehavý právny záujem, nakoľko žalobca spochybnil spoluvlastníctvo neb. K. N. k bytu a zmenu tohto stavu by mohol dosiahnuť len súdnym rozhodnutím, na základe ktorého by bol vykonaný zápis v katastri nehnuteľností.

14. Nebohá K. N. nadobudla svoj spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 k bytu č. XX nachádzajúcemu sa na A. poschodí, vo vchode XX bytového domu na ul. K. H., súp. č. XXXX, na pozemku CKN parc. č. 856/22 v k. ú. A. J. vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v podiele 5105/458924 zapísaný na LV č. XXXX vedený Okresným úradom Dolný Kubín, katastrálnym odborom, na základe darovacej zmluvy uzatvorenej medzi ňou a žalobcom dňa 24.6.2014. Žalobca sa voči K. N. na základe listu zo dňa 7.12.2017 označeným ako „odvolanie darovania“, ktorý bol neb. K. Petrákovej doručený 3.1.2018 domáhal vrátenie daru v zmysle ust. § 630 Občianskeho zákonníka. Na platnosť právneho úkonu darcu smerujúceho k vráteniu daru z hľadiska jeho určitosti je nevyhnutné, aby v ňom uviedol konkrétne skutočnosti, v ktorých vidí hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným voči darcovi. Len pri súčasnom splnení zákonných predpokladov podľa § 630 Občianskeho zákonníka, nastanú zamýšľané právne účinky jednostranného hmotno-právneho úkonu darcu, t.j. zrušenie darovacej zmluvy a obnovenie jeho vlastníctva ex nunc, t.j. okamihom, keď prejav vôle došiel obdarovanému. Označením škodlivého správania obdarovaného voči darcovi vo výzve na vrátenie daru je daný okruh sporných skutočností, ktoré sú predmetom dokazovania. Podstatou problému v posudzovanej veci bol nedostatok skutkových tvrdení a následne aj neunesenie dôkazného tvrdenia žalobcom, pokiaľ ide o dôvody na vrátenie daru.

15. V zmysle ust. § 630 Občianskeho zákonníka sa darca môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

16. V tomto ustanovení zákona je upravený osobitný spôsob zániku darovacieho vzťahu, ku ktorému dochádza na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanému, ktorý hrubo porušil dobré mravy svojim správaním k darcovi alebo členom jeho rodiny. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru vzniká darcovi okamihom správania obdarovaného, ktoré naplňujú znaky uvedené v cit. § 630 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ darca toto právo realizuje, zaniká darovací vzťah momentom, keď prejav vôle darcu došiel obdarovanému.

17. Ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka teda umožňuje vyvodit' zodpovednosť za porušenie morálnych pravidiel správania - súhrnu určitých historicky nemenných a všeobecne v spoločnosti akceptovaných noriem etiky, morálky a mravnosti. Vrátenie daru možno považovať za sankciou, ktorou darca postihuje obdarovaného za jeho správanie, hrubo porušujúce tieto morálne pravidlá. Právo darcu na vrátenie nezakladá každé negatívne správanie sa obdarovaného voči darcovi. Toto právo nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov obdarovaným (R 31/1999). Predpokladom vrátenie daru je len také negatívne správanie sa

obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky významné okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. Pri posudzovaní správania obdarovaného treba vziať do úvahy a hodnotiť i správanie samotného darcu v tom zmysle, či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu (princíp vzájomnosti). Uplatnenie princípu vzájomnosti znamená, že pri skúmaní určitého správania obdarovaného z hľadiska, či vykazuje znaky hrubého porušenia dobrých mravov sa vezme na zreteľ tiež správanie darcu za účelom posúdenia, či on sám sa nespráva alebo nesprával voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania obdarovaného voči nemu. V kladnom prípade sa darca nemôže úspešne domáhať vrátenia daru, lebo následnú (darcom vyvolanú) reakciu obdarovaného (keby bola nevhodná) by nebolo možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Tak to bolo aj v preskúmvanej veci. Na jednej strane žalobca tvrdil, že neb. K. N. ako obdarovaná sa voči nemu ako darcovi dlhodobo správala nevhodne - spôsobom, ktorý bol v rozpore s dobrými mravmi. Toto správanie nebohej sa prejavovalo opakovanými fyzickými útokmi na žalobcu, ktoré si dokonca vyžiadali aj lekárske ošetrenie žalobcu a žalobca na nebohú podal aj trestné oznámenie. Okrem toho nebohá žalobcovi zobrala jeho zbraň, krátku guľovú zbraň, náboje, zásobník, púzdro, v dôsledku čoho žalobca privolať policajnú hliadku. Následne bola zbraň zaistená, pretože vzniklo podozrenie, že táto vec súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie bolo potrebné na zistenie skutkového stavu veci, následne žalobca podal oznámenie o priestupku proti majetku. Dňa 28.11.2017 žalobca sa dostavil na Obvodné oddelenie PZ Dolný Kubín za účelom podania oznámenia o priestupku. Po vysvetlení K. N. uviedla, že s manželom má už dlhšiu dobu manželské problémy, pričom sa občas pohádajú, viackrát ju fyzicky napadol, ale nikdy nevolala políciu ani nepodala na neho oznámenie a nechce to riešiť. Poukázala na to, že dňa 27.11.2017 prišiel manžel domov pod vplyvom alkoholu, pohádali sa, vyprovokoval ju a ona ho viackrát udrela po tvári, dala mu facku, no keďže manžel je bývalý vojak mohutnej postavy a v minulosti ju viackrát fyzicky napadol, bojí sa s ním púšťať do bitky. No 27.11.2017 to psychicky nevydržala. Správne potom súd prvej inštancie konštatoval, že nebolo preukázané, že by išlo o takú situáciu, že fyzických útokov sa mala dopúšťať len neb. K. N., ale aj žalobca. Nebolo tomu tak, že by nadávky a fyzické útoky ako aj zobrať a schovanie zbrane neb. K. N. prišlo bez toho, aby toto jej správanie nevyvolalo práve správanie žalobcu. V prípade nadávok a fyzických útokov, ktorých sa dopustila dňa 27.11.2017 tak tomu predchádzala vzájomná hádka, pričom žalobca mal prísť domov opitý. V prípade zobrať a uschovania zbrane súd konštatoval, že nebohá takto reagovala po tom, že jej manžel schoval tablet a keď ho telefonicky dotazovala, kde sa tablet nachádza, manžel jej odpísal, že má zle číslo. Aj podľa odvolacieho súdu takýto postoj možno považovať za provokáciu. Išlo teda o vzájomné sa správanie tak žalobcu ako aj neb. K. N.. Ani odvolací súd toto vzájomné správanie sa žalobcu a neb. K. N. nevyhodnotil tak, že by toto bolo v zjavnom nepomere. V tomto smere sa odvolací súd v plnom smere stotožňuje s poukazovaným rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 72/2008 zo dňa 30.6.2008.

18. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nevidel hrubé porušenie dobrých mravov v tom, že žalobca prišiel o zbrojný preukaz, pretože uvedené nebolo len dôsledkom správania sa žalovanej, ale malo tiež svoju príčinu v tom, že žalobca nemal zbraň riadne zabezpečenú, keď nebohá k nej mala prístup a k uloženiu peňažnej sankcie a odňatiu zbrojného pasu došlo výlučne v súvislosti s tým, že žalobca porušil svoju povinnosť mať zbraň a strelivo riadne zabezpečené.

19. S poukazom na uvedené, odvolací súd zhodne s právnym záverom súdu prvej inštancie konštatuje, že neboli splnené podmienky pre vrátenie daru, a preto sa žalobca nemohol stať výlučným vlastníkom predmetného bytu. Správne súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu. Odvolací súd nemohol potom prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie a rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

20. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, keďže v odvolacom konaní žalobca úspešný nebol, úspešní boli žalovaní v 1/ až 3/ rade, ktorým vzniklo voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)